

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Cur quædam non nubere cupientes à Deo impediantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tute ac vitæ sanctitate nobilior ille Abbas Romualdus, cuius dies festus die 7. Februarij celebratur, *Martyrij cupiditate flagrauit, cuius causa, dum in Pannoniam proficiscitur, morbo, quo afflictabatur cum progredieretur, leuabatur, cū recederet, reuerti cogitur.* Quid martyrio sanctius? en vel vi morbi ab eo reuocat Deus Romualdum, cuius vtique melior erat obedientia, quam victima. Nec Diuo Francisco Assisio, nec Diuo Francisco Xauerio, martyrium sitientissimè appetenti concessum est martyrium. Quia diuisiones sunt gratiarum. Non omnes vult esse Apostolos, non omnes Martyres; quia placent Deo etiam Confessores. Sic pulchrior est Ecclesia, hac circumdata varietate; sicut & pratum amœniùs viret quod non aureis tantùm, sed etiam argenteis, & purpureis, & smaragdinis floribus distinguitur. Hæc multi non intelligunt, quia non sapiunt ea, quæ spiritus sunt. Quare & Christus cum de diuersis Iudicijs Corozain & Tyri, Bethsaidæ & Sidonis, Capharnaitarum, & Sodomitarum disseruisset, addidit: *Confiteor tibi Pater, Domine cæli & terre, quia abscondisti hæc a sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Ita Pater, quoniam sic fuit placitum ante te.*

Matth. II.
25.

VIII.

Huc ergo animum aduertite, qui miramini, multos iuuenes & puellas optare statum perpetuæ virginitatis, & tamen à parentibus, aut cognatis cogi ad coniugium ineundum? Deus nouit, cur hoc permittat. Forsitan in statu cælibatus, in omnem vitæ licentiam turpitudinè que prolaberentur. Forsitan vellent sine vxore suâ viuere, vt possent vxores habere aliorum, tantò que liberiùs vagari, per omnes illecebrarum occasiones. Multæ statuunt, Catharinas imitari, & Agnetes, sed postquam honestissima coniugia repudiauerunt, Helenas & Thaides imitantur. Nimirum periclitantur vehementer, quotquot volunt Virgines manere, & manere simul extra cœnobìa custodiàm que virginitatis. An non igitur *melius est nubere, quam vri?* An non melius, cum marito, quàm cum adultero habitare? coniugio astringi, quàm libertate noxiâ, potiri, vt dicatur: *Vritur infelix Dido, totaq; vagatur Vrbe furens.* Quod de petulantibus illis puellis dico, quæ nullo custode, solæ viuunt, nō iam in horrida eremo, sed in populosis vrbi- bus: quarū multas audiui uisus uoluisse separatas ac seorsim degere, non vt, remotis arbitris, homines fugerent, sed vt dæmones quærent; & in cubiculum intrarent non oraturæ, sed fornicaturæ. Hoc, ne multis contingeret, coniugijs honestissimis impediuit, qui alio-
qui

I. Cor. 7. 9.

qui multas alias impulit, vt, nobilissimis nuptijs contemptis, multò nobiliorem virginitatis statum, vel apud parentes & cognatos domi, vel in cœnobijs amplecterentur.

Alij ergò sunt, qui noctes dièsque de nuptijs, & sponsis, & matrimonijs cogitant; & aliæ, quæ nihil nisi maritos, & maritorum opera loquuntur; & tamen ob vnicam rugam, aut verrucam spretæ, coguntur perpetuò vitam ducere continentem. Itaque inuitæ fiunt Vestales, ignem æternum alentes. Quid ergò? num Deum arguent crudelitatis? nequaquam. Olim summi hoc ipsum tormentum suum beneficij loco habebunt, Deoque gratias dicent. Nam si illi vxores duxissent, si istæ maritis nupsissent, in quæ non mala incidissent? quas non Clytæmnestras? quos non Egeythos habuissent? quæ non adulteria, homicidia, sacrilegia perpetraruissent? ad quæ venena, ad quas non fraudes, se, coniugem, & liberos pepulissent; iam his omnibus liberantur, & Deo vacant, æternas cum Agno nuptias celebraturæ.

Quidam religiosi esse desiderant, sed viam non habent, nec aditum reperiunt, vt Mundum relinquunt. Cur? quia religiosi fortasse essent onerosi, religioni dedecori; in Mundo vero, cū religiosorum instar viuant, omnibus fiunt in exemplum; & quod alij non ausi fuissent dicere, pro Ecclesia, pro Fide, pro Deo, in cœcilijs non verentur vltro mouere; quæ alij pro iustitia, nunquam ausi fuissent facere, in Rebus publicis, animosè, feliciterque aggrediuntur. Sic Religionem malo liberant, & statū secularem bono augent.

Sunt qui cuperent extra Religionem, in aulâ, in militia, in Repub. vitam traducere; sed coguntur quodammodo, vel paupertate, vel amicorum imperio & autoritate, vel alio euentu Mundum deserere, & in religionem intrare. Cur? Dæmones fuissent, si in Mundo mansissent. Vel sic vix domantur, dum coarctantur. Quid fecissent, sine fræno, qui sic viuunt in capistro? Videbis multos alioqui bonos viros ambire officium splendidum, procari dignitatem excelsam, nec tamen consequi. Cur? in alto superbirent; ex alto altius caderent; in humili loco humiles manent, vt in cœlo exaltentur. Enimuerò qui priuati miracula faciunt; elati tota regna prodidissent. Alius, qui eandem dignitatem vt anguem horret, qui vt hydram fugit, qui totis viribus detrectat, vi eò rapitur, vt in magistratu vir esse ostendatur, vt talentum suum non sepeliat, vt restauret, quod ambitiosi perdiderunt,

Quin.

IX.

X.

XI.